Najvyšší súd **6Sžp/7/2012**
Slovenskej republiky

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci **žalobcu: Ing. K. P.,** bytom B., zastúpený: *JUDr. M. V., advokátka, T. X., B.,* proti **žalovanému: Krajský stavebný úrad v Bratislave,** so sídlom Lamačská cesta 8, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného **č. A/2010/2446/LGZ zo dňa 9. novembra 2010,** o odvolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave, č. k. 2 S 17/11-92 zo dňa 28. septembra 2011, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu Bratislave, č. k. 2 S 17/11-92 zo dňa 28. septembra 2011 **z r u š u j e** a vec mu **v r a c i a** na ďalšie konanie.

O d ô v o d n e n i e

Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Bratislave podľa ustanovenia § 250j ods. 2 písm. e) Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) zrušil v záhlaví uvedené rozhodnutie označené ako Oznámenie o vybavení oneskoreného odvolania, ktorým žalovaný správny orgán vyhodnotil odvolanie žalobcu proti rozhodnutiu stavebného úradu Mestská časť Bratislava – Nové Mesto č. ÚKaSP-2010/1491-ÚR-767-STE zo dňa 23.6.2010 o umiestnení stavby č. X. pod názvom „Administratívna budova ALAM“, Ľ. ulica, B., na pozemku parc. č. X., k.ú. N.. Žalobcovi náhradu trov konania nepriznal.

Z odôvodnenia uvedeného rozhodnutia vyplýva, že krajský súd z predloženého administratívneho spisu zistil, že dňa 30.9.2009 obchodná spoločnosť A., s.r.o. ako navrhovateľ požiadala stavebný úrad Mestskú časť Bratislava – Nové Mesto o vydanie rozhodnutia o umiestnení stavby „Administratívna budova ALAM“, Ľ. ulica, B., na pozemku parc. č. X., k.ú. N.; rozhodnutím č. ÚKaSP-2010/1491-ÚR-767-STE zo dňa 23.6.2010 prvostupňový správny orgán tomuto návrhu vyhovel a rozhodol o umiestnení predmetnej stavby č. X.; rozhodnutie bolo doručované účastníkom konania a dotknutým organizáciám, pričom do vlastných rúk bolo rozhodnutie doručované i žalobcovi; prvý neúspešný pokus o doručenie s výzvou na opakované doručenie bol dňa 14.7.2010, opakované neúspešné doručovanie bolo dňa 15.4.2010 (zrejme 15.7.2010) a v tento deň bola zásielka uložená na pošte; dňa 30.7.2010 si žalobca rozhodnutie osobne prevzal na pošte; dňa 12.8.2010 podal žalobca proti prvostupňovému rozhodnutiu prvostupňového správneho orgánu odvolanie; listom zo dňa 12.8.2010 pod č. A/2010/24446/LGZ-2 (zrejme zo dňa 9.11.2010 č. A/2010/2446/LGZ) žalovaný oznámil žalobcovi, že odvolanie považuje za oneskorené a to z dôvodu, že v zmysle § 24 ods. 1, 2 správneho poriadku po neúspešnom prvom i po opakovanom pokuse o doručenie a uložení zásielky s rozhodnutím na pošte sa rozhodnutie považuje za doručené dňom 18.7.2010; uplynutím 15-dňovej lehoty odo

dňa doručenia všetkým účastníkom sa prvostupňové rozhodnutie správneho orgánu stalo právoplatným; keďže žalobca odvolanie podal na stavebný úrad dňa 12.8.2010, desať dní po uplynutí zákonnej lehoty na podanie odvolania, žalovaný vyhodnotil takéto odvolanie za podané oneskorene; predmetný list žalovaného bol žalobcovi znova neúspešne doručovaný prvýkrát dňa 24.11.2010; opakovane (opäť neúspešne) dňa 25.11.2010; žalobca si rozhodnutie osobne prevzal na pošte v úložnej dobe dňa 1.12.2010.

Krajský súd zákonnosť napadnutého rozhodnutia – oznámenia žalovaného posúdil v intenciách ustanovenia § 24 ods. 1, 2 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v znení neskorších predpisov (ďalej len „správny poriadok“), keď posudzoval, či boli splnené zákonné podmienky doručenia odvolaním napadnutého rozhodnutia správneho orgánu prvého stupňa - rozhodnutia stavebného úradu Mestská časť Bratislava – Nové Mesto č. ÚKaSP-2010/1491-ÚR-767-STE zo dňa 23.6.2010 o umiestnení predmetnej stavby.

Krajský súd konštatoval, že zo skutkových zistení v danej veci vyplýva, že zásielka s rozhodnutím prvostupňového správneho orgánu bola po neúspešnom prvom i druhom pokuse o doručenie dňa 15.7.2010 uložená na pošte a z obsahu spisu tiež vyplynulo, že žalobca si prevzal zásielku s rozhodnutím prvostupňového správneho orgánu osobne dňa 30.7.2010, ďalej, že žalovaný vychádzal z toho, že toto rozhodnutie uplynutím lehoty uvedenej v § 24 ods. 2 správneho poriadku (posledná veta) nadobudlo právoplatnosť a žalobcovo odvolanie zo dňa 12.8.2010 bolo podané oneskorene, pričom však správny orgán prvého stupňa podľa obsahu spisu vyhodnotil odvolanie žalobcu za podané včas a s týmto údajom vec predložil na rozhodnutie žalovanému, avšak žalovaný napriek tomu v odvolacom konaní neskúmal dôvod, pre ktorý si žalobca vyzdvihol zásielku s rozhodnutím až dňa 30.7.2010 a nezaoberal sa tým, či boli splnené podmienky pre fikciu doručenia ustanovenú v § 24 ods. 1 správneho poriadku a žalobcovi len oznámil, že odvolanie považuje za podané oneskorene bez toho, aby zisťoval, či sa žalobca v čase doručovania prvostupňového rozhodnutia v mieste doručovania zdržiaval. Poukázal na to, že žalobca súdu doložil, že sa v čase doručovania predmetnej písomnosti v mieste svojho bydliska nezdržiaval, pretože bol s rodinou na dovolenke v Nemecku, o čom predložil vyhlásenie J. T., majúc za to, že tento dôkaz žalobca nemohol predložiť skôr, pretože nevedel, že žalovaný ako odvolací orgán považuje jeho odvolanie za oneskorené. Podľa názoru krajského súdu uvedeným postupom sa žalovaný v konaní dopustil vady spočívajúcej v nedostatočnom preskúmaní a vyhodnotení podmienok pre použitie inštitútu náhradného doručenia písomnosti určenej do vlastných rúk v zmysle citovaných ustanovení správneho poriadku, ktorá vada správneho konania mohla mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia a preto s poukazom na § 250j ods. 2 písm. e/ O.s.p. rozhodnutie žalovaného ako nezákonné zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie, v ktorom bude viazaný právnym názorom súdu vysloveným v tomto rozsudku, a preto úlohou žalovaného bude na podklade opísaných podkladov znova vyhodnotiť včasnosť odvolania žalobcu proti prvostupňovému rozhodnutiu a následne o ňom opätovne rozhodnúť.

Krajský súd ďalej konštatoval, že vzhľadom k tomu napadnuté rozhodnutie žalovaného (Oznámenie o vybavení oneskoreného odvolania) bolo vydané predčasne, prvostupňové rozhodnutie pre podané odvolanie doposiaľ nenadobudlo právoplatnosť, a preto nepovažoval za potrebné a dôvodné vyhovieť žalobcovej žiadosti o odklad vykonateľnosti predmetných rozhodnutí.

Žalobu podanú na súd dňa 1.2.2011 považoval za podanú včas v zmysle § 250b ods. 1 O.s.p., keďže mal preukázané, že v čase doručovania napadnutého rozhodnutia (oznámenia) žalovaného sa žalobca zdržiaval mimo miesto svojho bydliska z pracovných dôvodov, čo súdu potvrdil J. Ď., K. a preto za deň doručenia napádaného oznámenia považoval deň 1.12.2011.

O trovách konania rozhodol krajský súd podľa § 250k ods. 1 O.s.p. Žalobcovi náhradu trov konania nepriznal i keď bol v konaní úspešný, pretože jeho právna zástupkyňa sa na pojednávaní súdu dňa 28.9.2011 výslovne vzdala práva na ich náhradu.

Proti uvedenému rozsudku sa v zákonnej lehote odvolal žalovaný. Žiadal, aby odvolací súdu napadnutý rozsudok krajského sudu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie, alternatívne sa domáhal jeho zmeny zamietnutím žaloby.

V dôvodoch odvolania žalovaný sa nestotožnil s dôvodmi zrušenia žalobou napadnutého oznámenia – rozhodnutia č. A/2010/2446/LGZ zo dňa 9. novembra 2010 a nesúhlasil s dôvodmi súdu prvého stupňa uvedenými v napadnutom rozsudku.

K problematike týkajúcej sa splnenia podmienok pre uplatnenie fikcie podľa ust. § 24 ods. 2 správneho poriadku uviedol, že v prípade doručovania písomností žalobcovi boli tieto podmienky pri vyhodnocovaní včasnosti podania odvolania za splnené. Poukázal na to, že pri doručovaní vychádzal z adresy, ktorú žalobca uvádzal na všetkých svojich písomných podaniach smerovaných k stavebnému úradu. Tvrdil, že nie je povinnosťou správneho orgánu zisťovať inú korešpondenčnú adresu v prípade účastníka konania, ktorý aktívne vystupuje a podáva podania so svojím menom a adresou a rovnako nie je jeho povinnosťou skúmať ex offo podmienky pre uplatnenie fikcie doručenia, ak má k dispozícii doručenku s vyznačením všetkých potrebných údajov, avšak naopak, je povinnosťou účastníka konania uvádzať v písomnom styku so správnymi orgánmi relevantné údaje. Dôvodil, že žalobca nikdy, ani po doručení oznámenia o vybavení oneskoreného odvolania na Krajskom stavebnom úrade v Bratislave nenamietal, že v čase doručovania prvostupňového rozhodnutia a uloženia zásielky na pošte nebol trvale prítomný v mieste doručovania a neoznámil správnemu orgánu inú korešpondenčnú adresu, pričom uvedenú skutočnosť sa žalovaný dozvedel až z podanej žaloby. Zdôraznil, že skutočnosti rozhodujúce na to, aby sa posúdilo splnenie podmienok na uplatnenie fikcie doručenia preukazuje účastník konania. Ďalej tvrdil, že správny orgán nemôže disponovať vedomosťou, že účastník konania sa na adrese, ktorú uvádza vo svojich písomných podaniach, nezdržiava, pokiaľ mu túto skutočnosť účastník konania sám neoznámi.

Žalovaný nesúhlasil ani s argumentáciou krajského súdu pokiaľ v odôvodnení rozhodnutia poukazuje na tú skutočnosť, že: „ak by platilo, že sa žalobca v rozhodnom čase v mieste svojho bydliska nezdržiaval a do vlastných rúk prevzal predmetnú zásielku až po návrate z Nemecka dňa 30. júla 2010, podané odvolanie dňa 12. augusta by bolo potrebné v zmysle § 54 ods. 2 správneho poriadku považovať za podané včas a odvolací orgán by bol povinný prvostupňové rozhodnutie meritórne preskúmať.“, považoval ju ako domnienku, resp. nejakú úvahu súdu o vyhodnotení dôkazu.

Z dôvodov uvedených v odvolaní považoval žalovaný vydanie napadnutého rozsudku za nadbytočný úkon, pretože ak by po vydaní oznámenia o vybavení oneskoreného odvolania žalobca úradu dodatočne preukázal, že sa v čase doručovania a uloženia zásielky s rozhodnutím na adrese doručovania trvale nezdržiaval, a žalovaný by tento jeho dôkaz uznal, odvolaním napadnuté rozhodnutie by preskúmal v riadnom odvolacom konaní a o odvolaní by vydal druhostupňové rozhodnutie.

Nesúhlasil ani so záverom krajského súdu, že list – oznámenie žalovaného, ktorým upovedomil žalobcu o vybavení oneskorene podaného odvolania zo dňa 9. novembra 2010, vyhodnotil ako rozhodnutie, nakoľko uvedené oznámenie nespĺňa náležitosti podľa ustanovení § 47 správneho poriadku a podľa tohto nemožno vyššie citované oznámenie považovať za rozhodnutie, s poukazom na § 247 ods. 2 O.s.p., dôvodiac, že žalobca napadol rozhodnutie, ktoré podľa ust. § 247 ods. 2 O.s.p. nespĺňalo predpoklady postupu podľa piatej časti druhej hlavy O.s.p., a preto nemohlo byť predmetom preskúmavania súdom a súčasne

tvrdil, že v opačnom prípade by postup podľa § 60 správneho poriadku stratil svoje opodstatnenie.

Žalobca sa k odvolaniu žalovaného písomne vyjadril tak, že navrhoval, aby odvolací súd napadnutý rozsudok krajského súdu ako vecne správny potvrdil. Nesúhlasil s dôvodmi žalovaného uvedenými v jeho odvolaní. Uviedol, že odvolanie žalovaného nespĺňa všetky náležitosti, ktoré Občiansky súdny poriadok ustanovuje špecificky pre odvolanie ako opravný prostriedok poukazom na § 205 ods. 1, 2 O.s.p., keď odvolanie žalovaného neobsahuje rozsah, v akom rozsudok súdu prvého stupňa napáda a súčasne, keď žalovaný neuviedol dôvody, pre ktoré považuje napadnutý rozsudok prvostupňového súdu za nezákonný. Opätovne poukázal na skutkové okolnosti v danej veci a žalobné dôvody, na základe ktorých považoval napadnuté rozhodnutie žalovaného – oznámenie, za nezákonné s poukazom na judikatúru Najvyššieho súdu Slovenskej republiky publikovanú v zbierke rozhodnutí pod č. R 42/1999 a R 70/2002. Nesúhlasil ani s argumentáciou žalovaného uvedenou v jeho odvolaní a to, že napadnuté rozhodnutie – oznámenie o vybavení oneskoreného odvolania, nie je rozhodnutím. Tvrdil, že pokiaľ by v danom prípade rozhodnutie žalovaného nebolo preskúmateľné súdom, bolo by porušené jeho právo na súdnu ochranu v zmysle článku 46 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky s poukazom na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 8 Sžo 296/2008.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj ako „najvyšší súd“) ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, v rozsahu a v medziach podaného odvolania (§ 246c ods. 1 veta prvá a § 212 ods. 1 O.s.p.), vec prejednal bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa 246c ods. 1 veta prvá v spojení s § 214 ods. 2 O.s.p., a dospel k záveru, že v dôsledku vady preskúmavacieho konania súdu neboli splnené zákonné podmienky pre rozhodnutie vo veci v merite.

Predmetom odvolacieho konania v preskúmavanej veci bol rozsudok krajského súdu, ktorým súd prvého stupňa vyhovel žalobe a napadnuté rozhodnutie žalovaného správneho orgánu - oznámenie o vybavení oneskoreného odvolania zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Preskúmavaným rozhodnutím označeným ako oznámenie o vybavení oneskoreného odvolania žalovaný oznámil žalobcovi, že jeho odvolanie proti rozhodnutiu stavebného úradu Mestská časť Bratislava – Nové Mesto č. ÚKaSP-2010/1491-ÚR-767-STE zo dňa 23.6.2010 o umiestnení stavby „Administratívna budova ALAM“, Ľ. ulica, B., na pozemku par. č. X., k.ú. N. vyhodnotil ako oneskorené a súčasne, že v danom prípade neboli splnené zákonné podmienky pre preskúmanie rozhodnutia prvostupňového správneho orgánu mimo odvolacieho konania a ani pre obnovu konania v zmysle ustanovení správneho poriadku. Odvolací súd preskúmal rozsudok súdu prvého stupňa ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, pričom v rámci odvolacieho konania skúmal aj napadnuté rozhodnutie odvolacieho správneho orgánu v spojení s rozhodnutím správneho orgánu prvého stupňa a konanie im predchádzajúce, najmä z toho pohľadu, či sa súd prvého stupňa zákonným postupom vysporiadal s námietkami uvedenými v žalobe a z takto vymedzeného rozsahu, či správne posúdil zákonnosť a správnosť napadnutého rozhodnutia žalovaného správneho orgánu.

Predmetom preskúmavacieho konania v danej veci sú rozhodnutia a postup správnych orgánov, ktorými bolo rozhodnuté s konečnou platnosťou o umiestnení stavby na základe návrhu stavebníka obchodnej spoločnosti A. s.r.o., N. X., B. v zmysle ustanovení zákona č. 50/1976Zb. o územnom plánovaní a stavebnom poriadku v znení neskorších predpisov (ďalej len „stavebný zákon“).

Podľa § 247 ods. 1, 2, 3 O.s.p. podľa ustanovení tejto hlavy sa postupuje v prípadoch, v ktorých fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu, a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu.

Pri rozhodnutí správneho orgánu vydaného v správnom konaní je predpokladom postupu podľa tejto hlavy, aby išlo o rozhodnutie, ktoré po vyčerpaní riadnych opravných prostriedkov, ktoré sa preň pripúšťajú, nadobudlo právoplatnosť.

Predmetom preskúmania môže byť za podmienok ustanovených v odsekoch 1 a 2 aj rozhodnutie, proti ktorému zákon nepripúšťa opravný prostriedok, ak sa stalo právoplatným.

Podľa § 249 ods. 1, 2 O.s.p. konanie sa začína na návrh, ktorý sa nazýva žalobou.

Žaloba musí okrem všeobecných náležitostí podania obsahovať označenie rozhodnutia a postupu správneho orgánu, ktoré napáda, vyjadrenie, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie a postup napáda, uvedenie dôvodov, v čom žalobca vidí nezákonnosť rozhodnutia a postupu správneho orgánu, a aký konečný návrh robí.

Podľa § 250 ods. 1, 2, 3, 4 O.s.p. účastníkmi konania sú žalobca a žalovaný. Súd aj bez návrhu uznesením priberie do konania účastníka správneho konania, ktorého práva a povinnosti by mohli byť zrušením správneho rozhodnutia dotknuté.

Žalobcom je fyzická alebo právnická osoba, ktorá o sebe tvrdí, že ako účastník správneho konania bola rozhodnutím a postupom správneho orgánu ukrátená na svojich právach. Podať žalobu môže aj fyzická alebo právnická osoba, s ktorou sa v správnom konaní nekonalo ako s účastníkom, hoci sa s ňou ako s účastníkom konať malo.

Ak sa rozhodnutím a postupom správneho orgánu cítia na svojich právach ukrátené viaceré osoby, môžu podať spoločnú žalobu. Účastníkmi konania sú tiež tí, na ktorých sa pre nerozlučné spoločenstvo práv so žalobcom musí tiež vzťahovať rozhodnutie súdu (§ 91 ods. 2).

Pri rozhodnutí správneho orgánu vydaného v správnom konaní je žalovaným správny orgán, ktorý rozhodol v poslednom stupni.

Úlohou súdu pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia a postupu správneho orgánu podľa druhej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku je posudzovať, či žalovaný správny orgán vecne príslušný na konanie si zadovážil dostatok skutkových podkladov pre vydanie rozhodnutia, či zistil vo veci skutočný stav, či konal v súčinnosti s účastníkmi konania, či rozhodnutie bolo vydané v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi a teda či rozhodnutie správneho orgánu bolo vydané v súlade s hmotnoprávnymi ako aj s procesnoprávnymi predpismi. Zákonnosť rozhodnutia žalovaného správneho orgánu je podmienená zákonnosťou postupu správneho orgánu predchádzajúceho vydaniu napadnutého rozhodnutia. V rámci správneho prieskumu súd teda skúma aj procesné pochybenia správneho orgánu, či uvedené procesné pochybenie správneho orgánu je takou vadou konania pred správnym orgánom, ktorá mohla mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia (§ 250i ods. 3 O.s.p.). Súdny prieskum zákonnosti rozhodnutia a postupu žalovaného správneho orgánu je určený rozsahom dôvodov uvedených v žalobe, ktorými žalobca namieta nezákonnosť rozhodnutia správneho orgánu, tvrdiac, že nezákonným rozhodnutím správneho orgánu a postupom mu predchádzajúcim bol ukrátený na svojich hmotnoprávnych alebo procesnoprávnych právach. Pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia je pre súd rozhodujúci skutkový stav, ktorý tu bol v čase vydania napadnutého rozhodnutia (§ 250i ods. 1, veta prvá O.s.p.).

Pred začatím preskúmavacieho konania vo veci samej súd skúma, či žaloba spĺňa zákonom predpísané formálne náležitosti v intenciách ustanovenia § 249 ods. 2 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1, s § 42 ods. 1 a s § 79 ods. 1, súčasne či žaloba bola podaná v zákonnej lehote v zmysle § 250b ods. 1, či žalobu podala oprávnená osoba, ako aj či žalobca bol zastúpený advokátom v zmysle § 250a, ďalej či žaloba je podaná proti rozhodnutiu správneho orgánu, ktorý rozhodol v poslednom stupni a súčasne skúma, či v preskúmavanej veci by nemali byť účastníkmi preskúmavacieho súdneho konania aj ďalší účastníci, ktorí boli účastníkmi správneho konania.

Odvolací súd z predloženého spisového materiálu krajského súdu, súčasť ktorého tvoril administratívny spis žalovaného správneho orgánu zistil, že predmetom správneho konania pred stavebným úradom Mestskej časti Bratislava – Nové Mesto bolo rozhodovanie o návrhu obchodnej spoločnosti A., s.r.o., N. X., B., ako navrhovateľa o vydanie rozhodnutia o umiestnení stavby č. X. pod názvom „Administratívna budova ALAM“, Ľ. ulica, B., na pozemku parc. č. X., k.ú. N.. Stavebný úrad rozhodnutím č. ÚKaSP-2010/1491-ÚR-767-STE zo dňa 23.6.2010 tomuto návrhu vyhovel a rozhodol o umiestnení predmetnej stavby č. X.. Žalobca, ktorý bol účastníkom správneho konania z dôvodu, že je vlastníkom susedného pozemku s pozemkom, na ktorom má byť predmetná stavba umiestnená, podal žalobu, v ktorej namietal, že rozhodnutím žalovaného – oznámením o vybavení oneskoreného odvolania a postupom, ktorý mu predchádzal bol ukrátený na svojich právach tým, že nebolo preskúmané jeho odvolanie proti rozhodnutiu správneho orgánu prvého stupňa v merite veci.

Vôľou zákonodarcu novelizáciou prvej normy ustanovenej v § 250 ods. 1 O.s.p., zákonom č. 384/2008 Z. z. účinného od 15.10.2008 bolo v preskúmavacom konaní súdu podľa druhej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku ustanovujúcej správne súdnictvo zabezpečiť ochranu účastníkovi správneho konania, ktorého práva a povinnosti by mohli byť zrušením správneho rozhodnutia dotknuté tak, že týchto účastníkov priberie do konania aj bez návrhu.

Zo spisového materiálu krajského súdu však nevyplýva, že by súd prvého stupňa v danom prípade v zmysle § 250 ods. 1 O.s.p. skúmal splnenie zákonných podmienok účastníctva preskúmavacieho konania a pribral do preskúmavacieho konania ako účastníkov tohto konania **účastníkov správneho konania, ktorých práva a povinnosti by mohli byť zrušením správneho rozhodnutia dotknuté.**

Podľa názoru odvolacieho súdu z uvedeného dôvodu sa súd prvého stupňa dopustil v konaní takého procesného pochybenia, ktoré by mohlo mať vplyv na zákonnosť rozhodnutia v preskúmavacom konaní súdu, keďže svojím postupom odňal právo na súdny proces účastníkom, ktorí boli účastníkom správneho konania a ktorým právo byť účastníkom preskúmavacieho konania zaručuje právna norma ustanovená v § 250 ods. 1 O.s.p. v znení zákona č. 384/2008 Z. z.

Vzhľadom na uvedené odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa podľa § 246c ods. 1 O.s.p. v spojení s § 221 ods. 1, písm. f/ zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie v zmysle § 246c ods. 1 v spojení s § 221 ods. 2.

Odvolací súd vzhľadom na uvedené procesné pochybenie súdu prvého stupňa sa vecou samou nezaoberal. Povinnosťou súdu prvého stupňa bude predovšetkým rozhodnúť o pribratí do preskúmavacieho konania všetkých účastníkov správneho konania, u ktorých by prichádzalo do úvahy, že rozhodnutím súdu, ktorým sa zrušuje napadnuté rozhodnutie

žalovaného správneho orgánu, by mohli byť týmto rozhodnutím dotknutí na svojich právach a právom chránených záujmoch alebo povinnostiach.

Odvolací súd o náhrade trov odvolacieho konania nerozhodoval. Povinnosťou súdu prvého stupňa podľa § 246c ods. 1 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 3 v novom rozhodnutí vo veci samej bude opäť rozhodnúť o náhrade trov konania, pričom súčasne rozhodne aj o náhrade trov odvolacieho.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave, dňa 28. novembra 2012

JUDr. Zdenka Reisenauerová, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:
Peter Szimeth